

Prispeval Anja Benko
Sreda, 14 Januar 2009 00:00

Luko Novaka (rojen 1963) smo do sedaj poznali predvsem kot založnika, voditelja **Založbe Vale-Novak**

d. o. o. (ustanovila jo je njegova mama, Edvina Novak), publicista, prevajalca (aktivno obvlada angleščino, francoščino, italijanščino in nemščino), »kandidata« za ljubljanskega župana leta 2006 ... Lansko leto smo bralci in bralke dobili v roke njegov prvi roman z naslovom Zlati dež ali Kaj hoče moški, ki je izšel seveda, kje drugje pa, pri njegovi založbi.

Precej obsežna knjiga (434 strani) v trdi vezavi je razdeljena na 23 poglavij, ki so prav vsa poimenovana (npr. Picasso in van Gogh, ko sta pila roze; Češnjava pita, Balkan 1 in 2 ...), mednje so vrinjeni eseji glavnega protagonista – Doktorja.

Ko sem knjigo kot bralka prvič prijela v roke in na hrbtni strani prebrala vtise prvih bralcev – »*ne kakšna mešanica Seksa v mestu in Da Vincijeve šifre z elementi etike osvoboditve*

«, »napeto iskanje duhovnosti in ljubezni«, »

roman boste prebrali na en mah in ga ne boste nikoli pozabili

«, sem si zastavila vprašanje, kaj lahko od zgodbe pričakujem. Po navadi mi gredo takšne »napovedi« pošteno na živce, ker bralce dobesedno prisilijo v neko razumevanje zapisanega, ki ga mogoče sami ne dojamemo tako kot večina (a o tem na koncu, ko vam povem, ali se z zapisanimi vtisi strinjam).

Glavni protagonisti zgodbe so v veliki večini poimenovani z zanimivimi, dokaj splošnimi imeni. To so (med drugim) Dohtar (psihater), Larisa Kralj (igralka; ena redkih oseb, ki je poimenovana z imenom in priimkom), Orada (Bosanka), Gradbenik, Profesorica (ideologinja) ... Poleg njih se pojavlja še skrivnostna in privlačna sestra Karolina, Predsednik, Ramón, Mrožek, Opat, Esmā in vsi ostali. Dogajanje je postavljeno v različna okolja, in sicer od Provanse, Ljubljane, Tübingena, Mostarja ... do Latinske Amerike. Luka Novak dogajanje pravzaprav res prikaže, kakor je prav tako zapisano na zadnji strani, da je ves svet oder tega romana. Glavna vprašanja, na katera naj bi bralci dobili odgovore, so: »Kaj hoče moški, kakšnega spola je prihodnost, kaj imajo z vsem opraviti anglosaški borzni špekulanti in kakšno usodo si zasluži Latinska Amerika? Kako je zlati dež povezan z brezmadežnim spočetjem in verskimi specialci? In zakaj so se vse niti stkale v Ljubljani?« Zanimivo je, da direktnih odgovorov na ta vprašanja ni najti, vse je razvidno iz celotne zgodbe. Vse se prepleta kot nit, ki jo pripovedujejo različni lirski subjekti (eno poglavje Doktor, drugega Orada itd.). Prav tako se skupaj s tem spreminja tudi način in jezikovni stil pisanja oziroma pripovedovanja, izpovedovanja, opisovanja ... Ko pripoveduje Orada, se preselimo v svet neke bosanske slovenščine, pri Doktorju se prepleta osebna filozofija, pogled na svet, etika, politika, kulinarika, glasba, slikarstvo ... Veliko je tudi izsekov, ki so zapisani v tujem jeziku in prevedeni pod črto. Dogajanje je v hitrem in zgoščenem ritmu, vse plasti življenja se med seboj prepletajo. Ko se ti zazdi, da je bilo nekaj izpuščeno, se to takoj pojavi v naslednjem poglavju. Branje pravzaprav na določenih mestih ni lahkotno, ampak tega avtorju vsekakor ne štejemo v slabo.

Prispeval Anja Benko
Sreda, 14 Januar 2009 00:00

Zgodba se ne začne hitro zapletati, kakor bi mogoče pričakovali. Ima pravzaprav vse elemente, ki jih mora imeti – najdemo zaplete, vrhe, razplete ... Kot bralko me je presenetil dokaj hiter in nenavaden konec, mogoče malce preveč fantastičnih, ali bolje rečeno domišljijjskih elementov, vsekakor je zanimiva povezava vseh akterjev zgodbe, dobro je pokrito vsako dejanje določene osebe (vse se na koncu »poklapa«). Pozitivno bo bralce presenetil tudi jezik pisanja in slog, zanimive so informacije z različnih življenjskih področij, zlati dež (po katerem nosi roman naslov) je eden glavnih motivov ...

Naj zaključim še z lastnim mnenjem. Luka Novak je s tem prvencem res naredil nekakšen preplet trivialnega in duhovnega. Upal je, da bo s tem delom vplival na razumevanje sveta. V določeni meri mu to uspe. Predvsem z napovedjo oziroma hipotezo, kakšna bo naša prihodnost. Pa mu uspe odgovoriti na vsa zgodaj zastavljena vprašanja, ki si jih je zadal? V veliki večini da. Sploh na podnaslov romana (Kaj hoče moški) lahko poskušamo poiskati več povezav in to znotraj vseh akterjev zgodbe, eden glavnih odgovorov na zastavljeno vprašanje je preprost – »ženska«.

S prvimi vtisi bralcev (predvsem s tem, da gre za »mešanico Seksa v mestu in Da Vincijeve šifre«), ki so mi seveda ustvarili določeno prvo sliko o zgodbi, se nekako ne morem strinjati, ker z omenjenima deloma vidim premajhno povezavo. Gre pa pri Novaku vsekakor za dober roman, ki vam ga priporočam v branje, sploh če imate radi dobre mešanice – tako žanrske, jezikovne, družbene, etične, življenjske in še kakšne.

Manca Košir je v svoji kolumni roman označila z naslednjimi besedami oziroma tako poimenovano formulo: »(...) erotika = ljubezen, ljubezen = otrok, otrok = brezpogojna ljubezen, ljubezen za nič ni koncept, ampak konkretno vsakdanje življenje.« S to formulo, ki po mojem mnenju res najbolje opisuje celotno zgodbo, se strinjam.

Ocena:8/10